

מועד קבלת התביעה :
מועד אחרון להגשה :
נחתם ביום :

בעניין: 1.

הקטינים

בין:

_____, ת.ז. _____.

התובעת

נגד

לבין:

_____, ת.ז. _____.

הנתבע

כתב הגנה בתביעה למזונות

הנתבע מתכבד להגיש כתב הגנה זה, בתגובה לתביעת המזונות שהוגשה נגדו.

טרם יתייחס הנתבע לגופה של תביעה, יובא תחילה הרקע העובדתי בעניינם של הצדדים, הדרוש לענייננו, אך עוד קודם לכן יובאו טענותיו המקדמיות של הנתבע, השומטות את הבסיס תחת תביעת התובעת.

טענות מקדמיות:

1. התובעת הסתירה מבית המשפט הנכבד שהקטינים במשמורת משותפת:

1. למרבה הפליאה ב-34 סעיפי התביעה לא צוין ולו במילה כי בין הצדדים לילדיהם מתנהל הסדר של משמורת פיזית משותפת, אשר נקבע בהסכמה בהליך גישור ממושך שהתנהל ביניהם!!!.

2. התובעת בחרה להסתיר מבית המשפט הנכבד כי הצדדים גרים בשכנות והקטינים נמצאים במשמורת משותפת, ובחזקת המבקש בימים הבאים:

- 2.1 בכל יום ראשון, מהשעה 16:00 ועד למחרת ישירות למסגרת החינוכית;
- 2.2 בכל יום רביעי, מאיסוף מהמסגרת החינוכית ועד למחרת ישירות למסגרת החינוכית;
- 2.3 בכל סוף שבוע שני, מיום ו' מהמסגרת החינוכית ועד ליום א' ישירות למסגרת החינוכית.

3. ע"פ הפסיקה 'משמורת פיזית משותפת' מוגדרת מהותית כמשמורת שבה שוהים הקטינים לכל הפחות, שישה ימים אצל כל אחד מהוריהם, ברצף של שבועיים. כאשר הסדר המשמורת הפיזית המשותפת השכיח הינו יומיים בשבוע עם לינה, וכל סוף שבוע שני, מיום ו' ועד יום א' (חלוקה של 6/8 בשבועיים) – כבענייננו. כאן יש להדגיש כי הנתבע ישמח בחפץ לב ליטול את הקטינים ליום נוסף, ובכך לפנות את התובעת, אף יותר, למצות את כושר השתכרותה.

4. ברי כי לשאלת הסדר המשמורת השלכה ישירה על עצם החיוב במזונות, וודאי כאשר עסקינן בילדים מעל גיל שש במשמורת פיזית משותפת – כבענייננו! העובדה שהתובעת בחרה להסתיר עובדה כה מהותית מבית המשפט הנכבד, מטרידה, מקוממת ועולה לכדי הטעיה של ממש!

5. לעניין הסדרי שהות של 6/8 בין ההורים, נקבע בפסיקה נקבע כי השהייה העודפת של יום אחד, של קטינים אצל האם, אינה מפרה את האזון והמשמעות הכלכליות הכרוכות בכך "זניחות עד לא

קיימות¹. בנסיבות אלו, ובהתאם לפסיקת בתי המשפט, אין לחייב את הנתבע במזונות הקטינים כלל.²

2. הוראות הדין האישי מחייבות את שני ההורים במזונות הקטינים:

6. שלושת הקטינים בני למעלה מגיל 6 שנים: התאומים _____ בני 12 שנים, ו_____ בן 8 שנים. בנסיבות אלו אין מקום לראות במשיב כחייב יחידי במזונות הקטינים. זאת, בהלימה ברורה לבע"מ 919/15, שבה נקבע כי בנסיבות של משמורת משותפת, דמי מזונותיהם של ילדים מעל גיל שש יכולו על שני ההורים, באופן א-מגדרי.³

7. יודגש כי בפסיקת שופטי בית המשפט לענייני משפחה נקבע כי הכללים שנקבעו בהלכת 919/15 כוחם יפה לכל תביעת מזונות, יהיו זמני השהות אשר יהיו.⁴ אך מכל מקום בענייננו, וכאמור דלעיל, חל הסדר של משמורת משותפת, ומכאן – ובניגוד מוחלט לשנטען בתביעה – חובת המזונות חלה על שני ההורים באופן שווה!

3. התובעת הסתירה מבית המשפט שהנתבע נושא במחצית מהוצ' הקטינים שאינן תלויות מדור, ובמלוא הוצאותיהם בזמן שהותם אצלו:

8. בחודש מרץ האחרון עזבה התובעת את הבית באופן חד צדדי ושכרה דירה, בסכום שחורג משמעותית מרמת החיים שנהגה במשפחה. זאת, חרף התנגדות הנתבע.

9. מאז עזיבת התובעת את הבית, ובמשך חמישה חודשים, הוצאות הקטינים משולמות באופן מסודר ומוסכם: כל אחד מההורים נושא בהוצאות הקטינים כשהם נמצאים בחזקתו (לרבות ביגוד, הנעלה, כלכלה). בכל הוצאה שאינה תלוית מדור – דוגמת הוצאות חינוך, קייטנות וכו' – נושאים הצדדים בחלקים שווים, כנגד קבלות (ר' פירוט בסעיף 48 להלן).

10. בכל הכבוד אין בפתיחת ההליך המשפטי כדי לשנות מהסכמות אלו שהולמות את העובדה כי הקטינים שוהים במשמורת משותפת של הוריהם!

11. **בנסיבות אלו ובשים לב לכך שהנתבע גם כך נושא בתשלומים עבור הקטינים ומשק הבית, ברי כי אין לחייבו בכפל תשלומים, אך משום שהתובעת בחרה לפתוח בהליכים משפטיים ולזנוח את הליכי הגישור שהתנהלו ביניהם! כך גם אין שום הצדקה לחייב הנתבע במלוא (!?) הוצאות החינוך והבריאות של הקטינים, כדרישתה המופרכת של התובעת, ללא שום צידוק או סבירות! כפי שנקבע בפסיקה הדין האישי אינו מחייב את האב לתשלום מזונות לאם, אלא מחייב אותו לשאת במזונותיו של ילדו, גם ישירות, בזמן שהותו אצלו.**⁵ כך נוהג הנתבע, ואין שום סיבה לשנות מההסדרים הקיימים העומדים בהלימה להסדרי השהות, צרכי הילדים, והכנסות ההורים!

4. מזונות אישה ???

12. בנוסף לעתירתה המופרכת של התובעת למזונות קטינים בסך של 9,311 ₪ (!!!) – תוך הסתרת העובדה כי הקטינים מצויים במשמורת משותפת – הגדילה התובעת לעשות ועתרה בנוסף למזונות אישה, בסך של 3,511 ₪.

13. כפי שיובהר להלן, לתובעת אין זכאות ואף לא חצי זכאות למזונות אישה, ומוטב לו התובעת תפשפש טוב במעשיה לפני שהיא מסתמכת על הדין האישי בבואה לתבוע מזונות אישה, או כל תביעה אחרת, הנובעת מהיות אשת איש. ודוק:

¹ תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 9.10.2017).

² תלה"מ (תל אביב-יפו) 55934-03-17 פלוני נ' אלמונית (פורסם בנבו, 11.02.2018).

³ בע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 19.07.2017) (להלן: הלכת 919/15).

⁴ תלה"מ (ת"א) 53712-11-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 23.10.2017); תמ"ש 21810-06-16 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 9.10.2017).

⁵ תלה"מ (תל אביב-יפו) 55934-03-17 פלוני נ' אלמונית (פורסם בנבו, 11.02.2018).

14. ראשית, זכותה של אישה למזונות בדין הדתי היהודי נובעת מעצם הנישואין. זכות זו פוקעת אם האישה נחשבת "מורדת" על פי הדין העברי או שיש מקום לחיבה בגט במסגרת עילה "קלאסית", למשל בשל אירוע של בגידה. בית המשפט העליון קבע כי אישה זכאית למזונות רק אם היא חיה עם בעלה. אישה מאבדת את זכותה למזונות אם היא זו שעזבה את הבית, אלא אם כן ניתן לומר ש"המניעה ממנו", היינו, שהייתה לה סיבה מבוררת.⁶
15. בענייננו, לא הייתה שום מניעות מצד הנתבע. להיפך. האמת המרה היא שהאישה עזבה את הבית בעקבות רומנים שניהלה ולא עם גבר אחד. למשיב הוכחות חד משמעיות לכך, אשר יוצגו בהמשך.
16. שנית, בעקבות התנהלותה הבוגדנית, בחרה התובעת מיוזמתה ובהחלטה חד צדדית לעזוב את הדירה המשותפת, חרף התנגדות הנתבע. התובעת אף זו שהחליטה להגיש תביעות לבהמ"ש הנכבד, חלף מיצוי הליכי הגישור שהתנהלו בין הצדדים. בנסיבות אלו, משהתובעת אינה גרה "יחד עם בעלה", ומשעזבה מיוזמתה את הבית המשותף, ומשלא הוכח ולו לכאורה שהמניעות הייתה מהנתבע, ברי כי אין לתובעת זכות למזונות אישה.
17. שלישית, לתובעת כושר השתכרות לא מבוטל. התובעת בחורה צעירה, בת 39 שנים, שכל חייה לפנייה. שלושת הקטנים במשמורת משותפת, ונטל הגידול והטיפול מוטל בחלקים שווים גם על הנתבע!
18. התובעת מחזיקה בתעודת קוסמטיקאית ובתעודת הוראה! כפי שיובהר ברקע העובדתי להלן, התובעת למדה בתק' הנישואים לימודי קוסמטיקה (שנה וחצי), תואר ראשון בחינוך (שלוש שנים) ולימודי הוראה (שנתיים). כושר השתכרותה המוכח מוערך בכ-7,000 ₪ לחודש לכל הפחות, ואין להתעלם מכך.
19. ברם, התובעת בוחרת במפגיע שלא לנצל את כושר השתכרותה, עובדת בחצי משרה כסייעת גננת, ומשתכרת לטענתה סך של 3,350 ₪ לחודש (ר' סעיף 17 לבקשה). בפועל, תלושי השכר שצורפו ע"י התובעת צורפו בחסר (לרבות להוצאות פרטים), ושיעור הכנסתה אינו ברור, ומכל מקום אינו מהווה נימוק לחיוב הנתבע במזונות אישה, בשים לב לכושר השתכרותה המוכח.
20. רביעית, התובעת הסתירה את העובדה כי היא עובדת "בשחור", וגורפת מאות שקלים נוספים לכיסה מידי חודש, וכן מקבלת עשרות אלפי שקלים בחודש מסבתה ואביה, שנושאים בדמי השכירות של דירתה החדשה (אביה של התובעת חתום על הסכם השכירות). בנוסף, הסתירה התובעת את העובדה שקיבלה לאחרונה מאות אלפי שקלים מירושת סבה המנוח, ולא בכדי לא צירפה התובעת את דפי חשבון הבנק הפרטי, שפתחה בסמוך לחודש 03/2021!!!
21. חמישית, האישה לא צירפה קבלות ו/או אסמכתאות להוכחת רכיבי תביעתה שממילא נוסחו בהפרזה בוטה (ומוכחים מכל וכל), ומכל מקום הסכום שנדרש (3,511 ₪), נמוך משיעור השתכרותה בפועל, ועומד על מחצית מכושר השתכרותה המוכח. על כן, ניתן לקבוע כי השתכרותה מהווה 'מעשה ידיה תחת מזונותיה', להן היא ממילא אינה זכאית כלל!
22. צירוף העובדות דלעיל – בגידות התובעת, עזיבתה של התובעת את הבית באופן חד צדדי, וכושר השתכרותה של התובעת, לרבות השתכרותה בפועל בסכום זהה לסך מזונות האישה שהתבקשו על ידה (המוכחש מכל וכל) – שומטים הבסיס תחת דרישתה לפסיקת מזונות אישה, כולה ומקצתה. וכך יתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק.

פירוט הטענות:

1. רקע עובדתי:

23. הנתבע, והתובעת, יהודים, תושבי ישראל ואזרחיה, נישאו כדמו"י ביום ____ (להלן ולעיל ייקראו יחד: "הצדדים").

⁶ ב' שרשבסקי ומ' קורנאלדי דיני משפחה – מהדורה חדשה, מעודכנת ומורחבת, כרך א' ; בע"מ 3151/14 פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, 05.11.2015).

24. מנישואי הצדדים נולדו לצדדים שלושה ילדים :

24.1 ..

24.2 ..

24.3 .. (להלן: "הקטינים").

25. מערכת היחסים בין הצדדים ידעה עליות ומורדות. המחלוקות העיקריות בין הצדדים נגעו בחינוך הקטינים, ענייני כספיים, ומקום מגורים. עיקר המחלוקות נבע מהתעקשותה של התובעת לחיות ברמת חיים רחוקה עשרות מונים מיכולותיהם הכלכליות. בתוך כך, התעקשה התובעת לגור בגני תקווה, בסמוך לבני משפחתה. זאת, אע"פ ההוצאות הגבוהות הכרוכות בכך.

26. ראייה לחוסר ההלימה בין הוצאות המשפחה להכנסתה, ניתן לראות בנקל ממצב החשבון המשותף של הצדדים שבו נצברה יתרת חובה בסך של 90,000 ₪ (החשבון נסגר לאחר עזיבת התובעת את הבית, בחלקים שווים), וכן בעובדה שב-15 שנות נישואיהם, לא צברו הצדדים רכוש כלל, פרט לרכב ששווי 20,000 ₪!

27. בצל המחלוקות פנו הצדדים לטיפול זוגי ממושך, שלמרבה הצער לא נשא פרי. כישלון התהליך נבע משתלטותה הבלתי מרוסנת של התובעת, האובססיביות והפרעות האישיות שמהן היא סובלת. על אף הקשיים, ומתוך אהבתו של הנתבע למבקשת, הכיל הנתבע את מצבי רוחה הקיצוניים והתנהגותה האובססיבית, וקיווה לימים טובים יותר. במקביל דאג הנתבע לעשות כל שלל ידו בכדי לייצר סביבת חיים נעימה יותר למשפחתו. מידי יום ביומו, לאחר שחזר מעבודה פיזית במשרה מלאה, היה מגיע ומכין ארוחות למשפחה, מנקה, מסדר, ודואג לכל צורכיהם של הילדים.

28. הנתבעה, שעבדה במשרה חלקית, וזמנה בידה, לא הואילה לסייע ו/או להקל על הנתבע, לא בארוחות, לא בניקיון ולא בטיפול בילדים. להיפך – התובעת נהגה, באופן קבוע ומטריד, להזעיק את הנתבע – באמצע יום עבודה, בתדירות של כפעמיים בשבוע לפחות – להגיע לטפל בילדים, משהיא אינה מסוגלת לכך. אם היו פעמים שהנתבע לא יכל לענות לשיחותיה, הייתה התובעת מתקשרת למנהליו ולחבריו לעבודה, באופן אובססיבי ומטריד. בעקבות מעשיה ומחדליה, פוטר הנתבע מסי פעמים ממקומות עבודה שונים.

פרידת הצדדים:

29. לפני כארבע שנים החלו היחסים בין הצדדים להתערער, על רקע מחלוקות בענייני כספים וחינוך הילדים. הצדדים פנו לטיפול זוגי, והנתבע עשה כל שלל ידו בכדי לצלוח את המשבר, אך לשווא.

30. עם פרוץ הקורונה פוטר הנתבע ממקום עבודתו כטבח (על כך יורחב בפרק הרלוונטי בהמשך), ובילה שעות רבות יותר בבית. הימצאות הצדדים בבית יחד, על רקע הפרעות האישיות של התובעת, הפכו את הבית ל"סיר לחץ". הנתבע ניסה בכל כוחותיו להכיל את מצבי רוחה המשתנים תדיר של התובעת, והמשיך לתפקד כאב ובעל מסור ואוהב – אך פעולותיו ומאמציו לא סיפקו את התובעת.

31. בחודשים אלו, כך התחוויר למשיב, ניהלה התובעת רומן, ולא עם גבר אחד.

32. בסמוך לחודש 03/2021 קיבלו הצדדים הודעה שהבניין שבו הם מתגוררים בשכירות, עתיד לעבור הליך תמ"א. על רקע הודעה זו, וכשהיא נישאת על גבי פרשיות אהבהבים, גמרה אומר התובעת לעזוב את הדירה השכורה שבה התגוררו הצדדים מזה בעלות של 4,000 ₪ לחודש, ולעבור לדירה גדולה ויקרה הרבה יותר, אשר דמי השכירות בגינה עומדים ע"ס 5,100 ₪ - וזאת ללא הלימה ליכולות הכלכליות של הצדדים. הנתבע התנגד נחרצות לכך והודיע לתובעת שאין ביכולתם הכלכלית לבצע את המעבר. עם זאת, לתובעת היו תוכניות אחרות, וזו חתמה על הסכם שכירות באופן חד צדדי, ועברה בחודש 03/2021 לדירה היקרה, בציפייה מופרכת שהנתבע יממן את מאווייה בנוסף לתשלום דמי השכירות שלו והוצאות המחיה והמדור שלו ושל הקטינים.

33. מחודש 03/2021 הצדדים חיים בנפרד ומתנהלים כמתואר דלעיל.

הכנסות הצדדים:

34. כפי שיובהר בפרקים הבאים ולהלן, **נושר השתכרותם של הצדדים זהה**, ולתובעת אף בכורה על הנתבע, בהיותה מחזיקה בהשכלה אקדמית, תעודת הוראה ותעודת קוסמטיקאית, ובנוסף מחזיקה במקום עבודה מסודר ומובטח, כמפורט להלן.

נושר השתכרות הנתבע והוצאותיו:

35. בבקשתה טענה התובעת שהנתבע השתכר מעבודתו 10,000 ₪, "כשפוטנציאל השתכרותו הוא גבוה מכך". בפועל, 'לא דובים ולא יער', לכל היותר ניסיון להמשיך ולעשוק את הנתבע עד תום.

36. למשיב תעודת "טבח" מבית הספר _____. פרט לכל אין לו הכשרה מקצועית/אקדמית כלשהי.

37. במשך ____ השנה האחרונות עבד הנתבע כטבח, בקייטרינג מוסדי, והשתכר סך של כ- 7,000 ₪ בממוצע לחודש, וזאת בעבודה פיזית קשה ובמשרה מלאה. בניסיון להשלים הכנסה, עבד הנתבע בעבודות מזדמנות וארעיות והצליח בקושי רב להרוויח מאות שקלים בודדים בחודש.

העתק תלושי שכר לדוגמא מצ"ב מסומנים **נספח א'**.

38. עם פרוץ הקורונה, ובחודש 04/2020 נפגע ענף המסעדות באופן אנוש והנתבע פוטר מעבודתו. משלא מצא עבודה, נאלץ הנתבע לחתום אבטלה, וקיבל **דמי אבטלה בסך של כ- 5,400 ₪ לחודש**.

העתק אישור זכאות לדמי אבטלה, מצ"ב מסומן **נספח ב'**.

39. בחודש אפריל האחרון מצא הנתבע עבודה כסבל באירועים, והכנסתו משולמת לפי שעות (50 ₪ לשעת סבלות), בעבודה פיזית קשה ומפרכת, שבנוסף אינה קבועה. **הכנסתו של הנתבע תלויה במספר האירועים המוזמנים ובשעות העבודה. בואכה סגר נוסף, ועונת החורף – צפוי כי גם עבודה זו תלויה על בלימה. למשיב אין אפוא אופק תעסוקתי ואין ביטחון כלכלי.**

העתק תלושי שכר אחרונים מצ"ב מסומן **נספח ג'**.

40. **בצד הכנסותיו הארעיות, למשיב הוצאות עבור הקטינים, וכן הוצ' מחייה למדור וכלכלה, להלן:**

הוצאות חודשיות לקטינים:

40.1	חוגים לבת ____	1,000 ₪ / 500 ₪
40.2	חוגים לבן ____	500 ₪ / 250 ₪
40.3	חוגים לבן ____ (רכיבה טיפולית)	250 ₪ / 125 ₪
40.4	תשלום לקופת החולים	100 ₪ / 50 ₪
40.5	ביטוחים פרטיים	300 ₪ / 150 ₪
40.6	טלפונים ניידים	100 ₪ / 50 ₪
40.7	שיעורים פרטיים	1,200 ₪ / 600 ₪
40.8	צופים	120 ₪ / 60 ₪ (1,400 ₪ לשנה)
40.9	תשלומי בית ספר	200 ₪ / 100 ₪ (2,000 ₪ לשנה)
40.10	ועדי כיתה	50 ₪ / 25 ₪ (600 ₪ לשנה)
40.11	מתנות ימי הולדת	60 ₪ / 30 ₪ (700 ₪ לשנה)
40.12	ציוד לבית הספר	125 ₪ / 63 ₪ (1,500 ₪ לשנה)
40.13	קייטנות	400 ₪ / 200 ₪ (4,800 ₪ לשנה)
סה"כ		2,203 ₪

הוצאות מחיה שוטפות:

דמי שכירות חודשיים	40.14	7 4,000 ₪
מים	40.15	180 ₪
גז	40.16	60 ₪
ארנונה	40.17	435 ₪
חשמל	40.18	600 ₪
תקשורת (יס+פרטנר)	40.19	180 ₪
מזון וכלכלה	40.20	2,000 ₪
סה"כ		7,455 ₪

רובן המכריע של האסמכתאות נלקחו ע"י התובעת במפגיע, להלן יצרף הנתבע מעט מהאסמכתאות שנותרו ברשותו, מצ"ב מסומנים **נספח ד'**.

41. כפי שניתן לראות, **הנתבע אינו "מבזבז" כספים על מותרות, הוצאותיו של הנתבע מינימליות ביותר, ומנותבות לצורכי הקטינים ולמחייה בלבד, ואף על פי כן הכנסתו אינה מספיקה לכיסוי הוצאותיו החודשיות.**

כושר השתכרות התובעת:

42. כאמור דלעיל, במהלך הנישואים למדה התובעת קוסמטיקה, תואר ראשון בחינוך ולימודי הוראה, ובהתאמה התובעת מחזיקה בתעודת קוסמטיקאית ובתעודת הוראה. מכאן, שכושר השתכרותה עומד על 7,000 ₪ לחודש לכל הפחות.

43. בפועל, התובעת מתעקשת שלא לנצל את כושר השתכרותה המוכח, ועובדת במשרה חלקית כסייעת לגננת. ככל והתובעת תואיל להגדיל את היקף משרתה, ולו באותה משרה כסייעת גננת, גובה משכורתה יהא גבוה משל הנתבע!!!

44. זאת ועוד, במקביל לעבודתה, עובדת התובעת ב"שחור", ומכניסה לכיסה מאות שקלים נוספים בחודש, שאינם מתועדים. עוד יש להביא בחשבון את העובדה שהתובעת מקבלת עשרות אלפי השקלים מסבתה בשוטף, ועשרות אלפי שקלים מאביה ובנוסף קיבלה מאות אלפי שקלים מירושת סבה המנוח!

45. לכך יש להוסיף את הביטחון התעסוקתי, ושפע הזכויות שלהן התובעת זכאית כעובדת עירייה, וכן אופק לקידום אישי וכלכלי. זאת, לעומת הנתבע, שמצבו התעסוקתי מעולם לא היה גרוע יותר. **הנתבע עובד כסבל בעבודה מזדמנת וארעית, חסר אופק תעסוקתי, מלווה כספים מבני משפחתו בכדי לשרוד את היממה, ונמצא בדוחק שכמותו לא היה.**

צרכי הקטינים למזונותיהם:

46. בתביעתה העמידה התובעת את מזונות הקטינים ומדורם ע"ס 9,311 ₪, תוך הפרזה, חסרת תקדים, בצרכיהם והוצאותיהם, שממילא לא נתמכו באסמכתאות.

47. עוד יש לשוב ולהדגיש שבענייננו ובהלימה להלכת 919/15, הוצאות הקטינים – בשים לב לגילם, ולהסדר המשמורת הנוהג – חלים באופן שווה על שני ההורים. שוב לא חלה חבות מוחלטת של האב בצרכיהם ההכרחיים של ילדיו עד גיל 15 שנים, ושוב לא תיתכן הבחנה בין מעגלי החבות (הכרחיים ואלה שאינם).

48. בנסיבותינו והיות והצדדים חולקים משמורת משותפת על הילדים, הרי שכל אחד מהם נושא בהוצאותיהם כאשר הם אצלו, ובהוצאות שאינן תלויות שהות חולקים הצדדים בחלקים שווים ביניהם.

⁷ בחודשים הקרובים דמי השכירות הופחתו ל-2,200 ₪ בשל הליך תמ"א שהבניין עתיד לעבור. בעוד מס' חודשים ייאלץ הנתבע לעבור דירה שדמי השכירות בגינה לא יפחתו מ-4,000 ש"ח, כפי ששילמו הצדדים בשנים האחרונות.

49. הסדר זה מתיישב עם הפסיקה הרווחת של בתי המשפט למשפחה, לרבות עם פסיקותיו של המוטב הנכבד. בנסיבות אלו, אין מקום ולו לכאורי לפסוק מזונות לקטינים, ויש להותיר לכל אחד מההורים לכלכל את הקטינים כאשר הם בחזקתו, ולחלוק בהוצאותיהם המיוחדות, כפי שנוהגים הם מחודש מרץ האחרון.

התייחסות לסעיפי התביעה:

50. הנתבע אינו מכחיש את האמור בסעיפים 1-2 לתביעה, באשר למועד הנישואים ות"ל של הקטינים.

51. בהתייחס לסעיפים 3-4 לתביעה, יציין הנתבע כי התובעת היא זו שבחרה לעזוב את הבית ולפרק את המשפחה, בנסיבות שהובהרו דלעיל.

52. מוכחש מכל וכל האמור בסעיף 5 לתביעה. הנתבע מעולם לא נהג באלימות מסוגיה כלפי התובעת. הייתה זו התובעת שהתעללה במשיב בדרכים שהדעת אינה יכולה לסבול, אשר במידת הצורך יפורטו בהמשך.

53. הנתבע מודה באמור בסעיף 6 לתביעה, ויוסיף כי עשה כל מאמץ להציל את הקשר הזוגי, אך לשווא.

54. מוכחש מכל וכל האמור בסעיף 7 לתביעה. הנתבע היה ועודנו אב מסור ומעורב, בבית הספר ובתנועת הצופים, בחוגים ובכל צורך שעולה. גם היום, מטפל הנתבע בקטינים ודואג לכל מחסורם. הטיפול בקטינים מעולם לא היה נחלתה של התובעת. להיפך – התובעת אינה מצליחה להסתדר עם הילדים ליותר ממספר שעות, ונהגה לדרוש מהנתבע להגיע באמצע עבודה לטפל בילדים, וכן דרשה שיחזור מעבודתו כל יום בשעה 15:30 לכל המאוחר, ע"מ שיטפל בקטינים.

55. מוכחש מכל וכל האמור בסעיפים 8-9 לתביעה. הנתבע יציין כך:

55.1 בחודש 03/2021 התובעת עזבה את הדירה בהחלטה חד צדדית, חתמה יחד עם אביה על הסכם שכירות, ועברה לדירה בת חמישה חדרים, יקרה ומרווחת.

55.2 הנתבע אכן נותר בדירה הקודמת, כשהקטינים מתגוררים אלו מחצית מהזמן, והוא נושא במלוא הוצאותיהם וצרכיהם.

56. מוכחש האמור בסעיפים 10-11 לתביעה. הנתבע יציין כי בניגוד מוחלט לאופן המגמתי שבו הוצגה חלוקת התפקדים במשפחה, האמת המרה היא שהנתבע גם פרנס וגם גידל, ניקה, כיבס, טיפל, בישל והיה אחראי לתשלומים. התובעת מעולם לא הסתדרה עם הקטינים לבד ליותר ממס' שעות, ובעיקר יצרה חובות גבוהים בחוסר אחריות משווע, נהגה לצאת לחופשות בחו"ל (ללא הנתבע), וחיה ברמת חיים גבוהה מיכולת המשפחה בעשרות מונים.

57. מוכחש האמור בסעיף 12 לתביעה. בניגוד לכוונת התובעת – הקטינים אכן מקבלים את מלוא צרכיהם כפי שנהגו עד כה. כל אחד מההורים מכלכל אותם בזמן שהותם אצלו. ובשום מקרה הנתבע לא צריך לממן את גחמותיה של התובעת ובהרפתקאות הכלכליות שהטילה על עצמה – שתישא בעצמה.

58. מוכחש מכל וכל האמור בסעיף 13 לתביעה. הנתבע יפנה פרק דלעיל שכותרתו "מזונות אישה?".

59. מוכחש האמור בסעיפים 14-16 לתביעה. הנתבע יפנה לפרק דלעיל שכותרתו "כושר השתכרות הנתבע והוצאותיו".

60. מוכחש האמור בסעיף 17 לתביעה. הנתבע יפנה לפרק דלעיל שכותרתו "כושר השתכרות התובעת".

61. מוכחש האמור בסעיפים 18-19 לתביעה. כאמור דלעיל, התובעת עזבה את הבית בהחלטה חד צדדית – ובניגוד לעמדת הנתבע – שכרה דירה ב-5,100 ש"ח, סכום שחורג משמעותית מיכולתם

הכלכלית של הצדדים, וגבוה משמעותית מדמי השכירות שנהגו ושהם עדיין נושא הנתבע, כשהוא כורע תחת נטל הגידול הטיפול ופרנסת הקטינים.

62. מוכחש האמור **בסעיפים 20-21** לתביעה ביחס לרכיבי המדור והוצאותיו. הנתבע יטען כך:

- 62.1 הנתבע יפנה לאמור דלעיל ויטען שאין לחייבו במדור ובהוצאות מדור כלל, היות וגם כך הוא נושא בתשלום מדור והוצאותיו כשהקטינים אצלו – מחצית מהזמן! בנסיבות אלו, ובהינתן קטינים מעל גיל שש, שופטי משפחה לא פוסקים מדור כלל.⁸
- 62.2 שנית, הסכומים שבהם נקטה התובעת גבוהים ומופרכים. עלות חודשית של מים בסך 430 ₪ לחודש מופרזת לכל הדעות, ודמי שכירות בסך 5,100 ₪ גבוהים וחורגים מיכולתם של הצדדים, כפי שכבר דובר.

63. מוכחש האמור **בסעיפים 21-22** לתביעה, ביחס למזונותיהם של הקטינים _____, הנתבע יטען כך:

- 63.1 ראשית, הנתבע נושא בהוצאותיהם ובמזונותיהם של הקטינים כמחצית מהזמן, ובעת שהותם אצלו. הנתבע רוכש עבורם בגדים והנעלה, מזון, כלכלה וכל צורך אחר, כמפורט בטבלאות שהובאו דלעיל. בנסיבות אלו, אין מקום ולו לכאורי לחייבו בסכומים נוספים.
- 63.2 שנית, הסכומים שננקבו ע"י התובעת מופרכים ומוגזמים, ונועדו לנפח תביעה שאין לה שום זכות קיום. כך גם לא צורפו אסמכתאות כלשהן להוכחת הרכיבים, שנתבעו בבחינת הנייר סובל הכל. די בכך כדי לדחותם.

64. מוכחש האמור **בסעיף 23** לתביעה, הנתבע יפנה פרק דלעיל שכותרתו "מזונות אישה?".

65. מוכחש האמור בסעיפים **24-25** לתביעה. לא ברורה ההצדקה שמצאה לה התובעת לעתור לחיוב הנתבע במלוא (!?) הוצאות הבריאות והחינוך החריגות, ומדובר בהמשכה של בקשה מופרכת מיסודה. הנתבע יישא אך במחצית מהוצאות החינוך (לאחר קיזוז מענקים וקצבאות) ומחצית מהוצאות הבריאות של הקטינים, ולא מעבר לכך.

66. מוכחש האמור **בסעיפים 26-28** לתביעה. רמת החיים של המשפחה הייתה בינונית ומטה. התובעת היא זו שחיה בפנטזיות, יצרה למשק הבית חובות גבוהים וכעת מבקשת להמשיך בדרכה חסרת האחריות ע"ח גבו הכפוף ממילא של הנתבע.

67. מוכחשים הסעדים המפורטים **בסעיפים 29-34** לתביעה. הנתבע יפנה לאמור דלעיל, ויוסיף כי לבקשת התובעת אין מקום, עובדתית ומשפטית.

- 67.1 הקטינים במשמורת משותפת, מלוא צרכיהם מסופקים להם ע"י הוריהם, ואין מקום להתערב בהסדר זה העומד בהלימה לבע"מ 919/15 ולפסיקת בתי המשפט למשפחה.
- 67.2 כך גם עתירת התובעת ל"מזונות אישה", מגוחכת ומופרכת. התובעת לא נהגה כאשת איש, הביאה לפירוק של המשפחה, ומשתכרת כל צורכה.

68. נוכח כל האמור והמפורט, ובשים לב לטענותיו המקדמיות של הנתבע יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את בקשת התובעת, תוך חיובה בהוצאות משפט.

אורית ג'קמן-לדאני, עו"ד
ב"כ הנתבע

⁸ בפסיקה נקבע כי החיוב במדור יבוטל עם הגיעם של הילדים לגיל 6 ומעלה, כך לדוגמא פסקה כב' השופטת נאוה גדיש, ב-תמ"ש 51061-10-15 נ.פ. ואח' נ' ד.א (פורסם בנבו, 04.11.2018) וכך פסק כב' השופט עובד אליאס ב-תלה"מ 50999-07-17 א.נ' ב (פורסם בנבו, 12.02.2018).

